

LÄRJUNGARNA PÅ VÄG TILL EMMAUS

Tidsram: 20-25 minuter.

■ Luk 24:13-35

Två lärjungar på vägen till Emmaus

Samma dag var två lärjungar på väg till en by som ligger en mil från Jerusalem och som heter Emmaus. De talade med varandra om allt det som hade hänt. Medan de gick där och samtalade och diskuterade kom Jesus själv och slog följe med dem. Men deras ögon var förblindade och de kände inte igen honom. Han frågade: "Vad är det ni går här och talar med varandra om?" De stannade och såg sorgsna ut, och den ene, som hette Kleopas, svarade: "Du måste vara den ende som har varit i Jerusalem och inte vet vad som har hänt där under dessa dagar." – "Vad har hänt?" frågade han. De svarade: "Detta med Jesus från Naset, han som var en profet, mäktig i ord och gärning inför Gud och hela folket. Han blev utlämnad av våra överstepräster och rådsherrar, och de fick honom dömd till döden och korsfäst, medan vi hoppades att han var den som skall befria Israel. Men till allt detta kommer att det är tredje dagen sedan det här hände, och nu har några kvinnor bland oss gjort oss uppskakade. De var vid graven tidigt i morse men fann inte hans kropp, och då kom de tillbaka och berättade att de i en syn hade sett änglar som sade att han lever. Några av de våra gick ut till graven, och de fann att det var så som kvinnorna hade sagt. Honom själv såg de inte." Då sade han: "Förstår ni så lite, är ni så tröga till att tro på det som profeterna har sagt? Skulle inte Messias lida detta och gå in i sin härlighet?" Och med början hos Mose och alla profeterna förklarade han för dem vad som står om honom överallt i skrifterna.

De var nästan framme vid byn dit de skulle, och han såg ut att vilja gå vidare, men de höll kvar honom och sade: "Stanna hos oss. Det börjar bli kväll och dagen är snart slut." Då följde han med in och stannade hos dem. När han sedan låg till bords med dem tog han brödet, läste tackbönen, bröt det och gav åt dem. Då öppnades deras ögon och de kände igen honom, men han försvann ur deras åsyn. Och de sade till varandra: "Brann inte våra hjärtan när han talade till oss på vägen och utlade skrifterna för oss?"

De bröt genast upp och återvände till Jerusalem, där de fann de elva och alla de andra församlade, och dessa sade: "Herren har verkligen blivit uppväckt och han har visat sig för Simon." Själva berättade de då vad som hade hänt dem på vägen och hur han hade gett sig till känna för dem genom att bryta brödet.

■ Övriga läsningar: Apg 2:14,22-33, 1 Pet 1:17-21

Bakgrund

"Jag är vägen" sade Jesus. Han är Guds väg till människan. Mötet mellan Kristi klara och säkra steg och människans osäkra steg äger rum på vägen till Emmaus, på uppståndelsens morgon. Den uppståndne Herren, Guds väg till människan, börjar bli människans väg till Gud. Ljusets dag har kommit – men lärjungarna var kvar i sin blindhet. Det var glädjens dag – men de var kvar i sin sorg. Det var uppståndelsens dag – men lärjungarna var som döda. Gud söker människan då hon vandrar sin livsväg – ty människan är föremål för hans största omsorg. Jesus är Gud som döljer sig vid Emmaus. På vägen blir han vår färdkamrat. Han tvingar sig inte på oss. Han knackar på, väntar, lyssnar och frågar. Sedan undervisar han oss tålmodigt om sig själv. Gud följer vår väg: han leder oss, han utmanar oss, han överraskar oss, han känner med oss – och ändå klarar vi inte av att lita på honom. Låt oss, som vet att Kristus sannerligen är uppstånden från de döda, våga förtrösta på honom, lyssna till honom, låta våra hjärtan brinna av glädje, tro, hopp och kärlek genom vår ständiga samvaro med honom.

Ur Oremus, © Katolska Liturgiska Nämnden 2008

Ta med

En duk (gärna i den liturgiska färgen vitt), ett ljus (ert "Kristusljus") ett krucifix, en staty/ikon/bild på Kristus. Bibel, ev barnbibel. Ev: korg med hjärtan. Skriv ut och kopiera bilden som hör till dagens evangelium som barnen kan färglägga (finns i slutet av detta dokument).

Fotspår i olika färger, (se längst bak)

Jesus: störst, röda

Kleopas och den andre lärjungen: gröna, något mindre fotspår

Övriga lärjungar och vi alla: vita fotspår (så det räcker till alla)

Vägen: en duk

Graven: en sten eller en annan duk

Huset: en duk eller en kartong

Bröd

VÄLKOMNA!

Se till att alla barn känner sig välkomna och sedda. Om det är möjligt hälsa personligt på varje barn redan i dörren (kanske kan ni vara flera ledare som hjälper till med det?).

Uppmärksamma särskilt de barn som är nya och se till att alla får lära sig deras namn.

Samla alla barn i en cirkel på golvet.

- Välkomna alla barn, så roligt att se er här!
- Har någon haft födelsedag eller kommer att ha födelsedag snart? Gratulera i så fall, fråga om åldern.

Låt de barn som fyllt år hjälpa till med att duka upp bordet: en duk (gärna i den liturgiska färgen), ett ljus, en Kristusstaty eller en ikon.

- Nu har vi fått fint i vår mitt!
- La ni märke till vilken färg prästen hade på sin mässhake idag? (vit)
- La ni märke till det stora påskljuset och alla blommorna som vi såg i kyrkan idag? Det är påsktid nu, då gläds vi åt uppståndelsen, och då vill vi ha extra fint med blommor och det stora påskljuset i kyrkan.

(Tänk på att man kan köpa mindre påskljus på Omberg kloster (se bild) eller från Östanbäcks kloster, www.munkljus.se)

- Födelsedagsbarnet kan få tända ljuset (hjälp till om det behövs!)
- Varför tänder vi ljuset? (lyssna på barnens svar)
- Ja, just det. Jesus du är alltid med oss, men när vi tänder ljuset, då kan vi lättare komma ihåg: Jesus, nu är du här!
- Vi gör korstecknet: I Faderns och Sonens och den helige Andes namn.

Ta Jesus-ikonen, titta på den och säg: Hej Jesus, jag är(ditt namn). Inbjud barnen att på detta personliga och direkta sätt också hälsa på Jesus.

SÅNG

- Jesus, nu är du här! (se inspelning här)

*Jesus, nu är du här!
Lär oss och var oss när.
Jesus, Jesus,
Jesus, du har oss kär.*

Musik: Ulf Samuelsson Text: Anders Piltz

VÅRT FINA HJÄRTA

Här presenteras ett förslag på hur denna lilla andakt kan utformas (se kommentar i inledningen). Den får anpassas till gruppen och till situationen!

Nu ska ni få se vad jag har – titta, vad är det? (Håller upp ett litet tyghjärta).

Nu ska ni få var sitt hjärta av mig att hålla i (dela ut till var och en). Hur känns det?(Låt barnen komma med förslag.) Ja, det känns gott att ha ett sådant här litet hjärta i handen, lent och mjukt. Precis så lent och mjukt tycker jag att det känns inuti när man tycker riktigt mycket om någon. Eller när jag vet att någon tycker om mig. (Invänta respons, kanske barnen vill nämna någon de tycker om t ex). När jag tänker på hur mycket Jesus älskar mig, då känns det också gott (mjukt/lent) inuti. Då vill jag ge något tillbaka till Jesus. Jag tänker att vi alla kan ge Jesus våra hjärtan. Titta på hur jag gör, så kan ni göra likadant.

Kateketen ställer sig på knä framför bilden av Jesus och lägger lugnt och stilla sitt hjärta i korgen. Hjälp barnen att en i taget, i lugn och ro göra likadant. Det får dock aldrig bli ett tvång. Om ett barn inte vill ge ifrån sig hjärtat kan man säga: Då får det hjärtat ligga och ha det skönt i din hand idag. Kanske du kan ge det till Jesus nästa gång?

När alla satt sig säger kateketen: Nu knäpper vi händerna och ber: Tack Jesus, att du har oss kär.

DAGENS TEMA: LÄRJUNGARNA PÅ VÄG TILL EMMAUS

Sjung Halleluja (se inspelad version här)

Halleluja, halleluja prisa Gud.

Halleluja, halleluja prisa Gud.

Genom Ordet är han nära och vi ger honom all ära.

Halleluja, halleluja prisa Gud.

(melodi: Klappa händerna när du är riktigt glad....)

Läsning ur det heliga evangeliet enligt Lukas.

Barnen svarar: Ära vare dig, Herre.

Visa barnen hur man tecknar ett kors med tummen på

- pannan (Jesus, hjälp oss att förstå)
- munnen (Jesus, ge mig mod att bekänna) och
- hjärtat (för att vi ska bevara Guds ord i våra hjärtan) och så säger vi
- "Ära vare dig, Herre".

Återberätta dagens evangelium med hjälp av fotspår och de andra föremålen. Fotspåren gör att det uppstår en extra spänning som förstärker upplevelsen av Guds ord. Berättelsen mynnar ut i att vi själva får fötter med vilka även vi kallas att följa Jesus.

Samla barnen i en ring. Dela ut ett litet vitt fotspår till alla. Berätta och lägg fotspåren m.m på golvet allteftersom berättelsen skrider framåt...

Jesus hade blivit korsfäst och lärjungarna var mycket ledsna över det som hänt. På den tredje dagen efter korsfästelsen var två lärjungar

lägg två par fotspår i grönt på en väg, ev lägger du en duk som får föreställa vägen och en annan duk som får föreställa staden.

på väg till en by som heter Emmaus.

De talade med varandra om allt som hade hänt. Medan de gick där och samtalande och diskuterade kom Jesus själv och slog följe med dem.

Placera de röda Jesus-fotspåren intill de andra, åt samma håll.

Men deras ögon var förblindade och de kände inte igen honom. Han frågade:

— "Vad är det ni går här och talar med varandra om?" De stannade och såg sorgsna ut, och den ene, som hette Kleopas sa: "Du måste vara den ende i hela Jerusalem som inte vet vad som har hänt under dessa dagar.

— Vad har hänt? Frågade Jesus. De svarade:

— Detta med Jesus från Nasaret, han som var profet, mäktig i ord och handling. Han blev dömd till döden och korsfäst. Vi hade verkligen hoppats att han var den som ska befria Israel. Nu är vi bara ledsna och besvikna. Och till allt detta kommer att det är tredje dagen sedan det hände, och nu har några kvinnor gjort oss uppskakade. De var vid graven...

Lägg två par fotspår längre bort vid en "grav" som du gör med hjälp av en sten eller en grå duk.

tidigt i morse men de fann inte hans kropp. De kom tillbaka till oss och berättade att de sett änglar som sagt att Jesus lever! Några av apostlarna gick ut till graven och fann att det kvinnorna sa stämde!

— Jesus sa till dem: Förstår ni så lite, är ni så tröga till att tro på det som profeterna har sagt! Det står ju skrivet att Messias skulle lida för att sedan uppstå och gå in i sin härlighet. Sedan förklarade han allt för dem.

De var nästan framme vid byn...

Gå vidare fram med fötterna, så att de är nära byn.

Och han såg ut till att vilja gå vidare, (vänd bort fotspåret något) men de höll kvar honom och sade:

— Stanna hos oss. Det börjar bli kväll och mörkt, dagen är snart slut.

Då följde han med in, (låt alla tre fotspår gå in i ett "hus"/en duk eller en kartong) och stannade hos dem.

När de skulle äta tog han brödet, (lägg dit ett bröd) läste tackbönen, bröt det och gav åt dem. Då öppnades deras ögon och de kände igen honom! Samtidigt försvann han ur deras åsyn. Och de sa till varandra:

— Brann inte våra hjärtan när han talade till oss på vägen?

De bröt upp och återvände till Jerusalem till sina vänner, och berättade för dem vad som hänt:

Låt fötterna återvända!

— Herren har verkligen uppstått!

Tillsammans med sina vänner gick de då ut i hela världen för att sprida den glada nyheten om att Jesus har uppstått, att Gud givit förlåtelse och nytt hopp. De kristna fortsatte att berätta den glada nyheten för alla. Föräldrarna berättade för sina barn, ändå till den dag då ni fick höra om Jesus. Nu tillhör ni också Jesu vänner, ni hör till hans kyrka och får också berätta för andra om den glada nyheten!

Vänd de vita fotspåren utåt och inbjud barnen till att också lägga ut sina fotspår i mitten, så att de strålar ut åt alla håll.

SÅNG (Se inspelade sånger här)

- Vem är det som kommer på vägen?
- Gud, du är här
- Vandra med oss för vägen är lång (se inspelning på KPNs hemsida, video från workshop "Dans..." från kongressen.

Extra aktiviteter:

- Färglägg den bild som finns i slutet av detta dokument.

AVSLUTNING

Låt barnen resa sig, stå i en ring och be tillsammans:

Tack Jesus för att du lever och är uppstånden, och för att du alltid följer med oss på vår väg, även när vi inte ser dig.

Fader vår (med sång och rörelser, se inspelad film).

I Fadern, och Sonens och den helige Andes namn.
Amen.

Avsluta med att tacka alla för att de kommit och välkomna dem tillbaka till nästa gång!

För den grupp som haft samlingen parallellt med ordets liturgi uppmanas nu barnen att tyst och stilla gå tillbaka till mässan. Hör med kyrkoherden, många anser att det passar bäst i samband med att kollekten samlas in.

Jesus, nu är du här!

© Katolska Pedagogiska Nämnden

Författare: Ulrika Erlandsson Redaktionsgrupp: Maria Borowiec, Elsa Casselbrant och Gunnar Silow.

Bibeltexterna är hämtade ur Bibel 2000 och återges med tillstånd.

Imprimatur för avsnitten 5 söndagen under året (år A) till palmsöndagen (år A):

Stockholm den 17 december 2013

+ Anders Arborelius ocd, Biskop av Stockholm

LÄRJUNGARNA PÅ VÄG TILL EMMAUS

